

Motion till riksdagen 2011/12:Ju363

av **Ellen Juntti (M)**

Tydliga rutiner vid omhäftning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att överväga att se över rutinerna då en misstänkt gärningsman blir frisläppt vid en omhäftningsförhandling.

Motivering

Det finns brister i rutiner vid omhäftningsförhandlingar som kan få mycket allvarliga konsekvenser för en person som utsatts för grovt våldsbrott. För att förstå detta beskriver jag ett fall som jag känner till.

En kvinna ringde till polisen och berättade att hennes man hade misshandlat henne. Polisen åkte till lägenheten och mannen greps. Kvinnan berättade att mannen hade misshandlat henne svårt i många år. Mannen blev häktad misstänkt för grov kvinnofridskränkning. Det var svårt att få kvinnan till polishuset för kompletterande förhör, hon var mycket rädd för att berätta vad hon utsatts för trots att mannen var häktad.

Samma dag som mannen skulle omhäftas gick kvinnan äntligen med på att komma till polisen nästföljande dag för kompletterande förhör. Det vanligaste är att poliser inte närvarar vid omhäftningar. Vid denna omhäftning var inte heller åklagaren eller målsägandebiträdet närvarande, utan omhäftningen avgjordes på handlingar.

Mannen försattes på fri fot vid omhäftningsförhandlingen. Ingen meddelade polisen att mannen blev frisläppt. Efter några timmar fick polisen kännedom om frisläppandet genom att kvinnans syster ringde polisen och var helt hysterisk. Mannen hade direkt efter frisläppandet åkt till kvinnan.

Polisen fick tag i kvinnan per telefon, hon talade om att mannen var hemma och att ”allt var bra nu”, att hon inte längre ville medverka i polisutredningen och att hon inte skulle komma till förhöret nästföljande dag som hon tidigare lovat.

Fel! Okänt namn på

Jag förstår kvinnan. Hur skall hon kunna lita på att rättsväsendet skyddar henne? Hon var livrädd för mannen då han satt häktad. Det är lätt att förstå hennes panik när hon hörde nyckeln i dörren och plötsligt står mannen intill henne – detta när hon tror att mannen är häktad. Kvinnan försattes i en livsfarlig situation.

Kvinna kom inte till polisförhöret och hur utredningen slutade känner jag inte till. Men det är stor sannolikhet att utredningen lades ner.

Jag har varit i kontakt med en åklagare som sade att det är oklart vem som hade ansvaret att informera kvinnan om att mannen frisläpptes. Åklagaren menade på att det vanligtvis är åklagarens ansvar, men när åklagaren inte är med vid omhåktningen är det osäkert vems ansvaret är.

För att misshandlade kvinnor skall våga göra polisanmälan är det oerhört viktigt att de får information om när anhållandet eller häktningen upphävs och mannen frigges – detta så att kvinnan hinner sätta sig i säkerhet om hon anser sig behöva det.

Jag vill att man överväger att se över rutinerna om vem som har ansvaret för att kvinnan i dessa situationer informeras och hur det skall gå till.

Stockholm den 29 september 2011

Ellen Juntti (M)